कृष्टांशः कणादिरूपः, 'यः' स्वल्पः, 'अवशिष्यते', 'रक्षसां भागधेयं', 'तत्' कणादिरूपमङ्गं, हे 'आपः', 'इतः' अस्मात् स्थानात्, 'प्रवहतात्' प्रकर्षेणान्यत्र नयत॥

(२४) अथान्वाहार्य्यपचने पिष्टलेपस्य होमे मन्त्रमाह। "उलूखले मुसले यच्च शूर्पे। आशिश्लेष दृषदि यत् कपाले। अवप्रुषो विप्रुषः संयजामि। विश्वे देवा हविरिदं जुषन्तां। यज्ञे या विप्रुषः सन्ति बह्वीः। अग्नौ ताः सर्व्वाः स्विष्टाः सुहुता जुहोमि" इति। उलूखलादौ कपालान्ते द्रव्ये 'यद्यत्' पिष्टं, 'आशिश्लेष' आश्लिष्टमभूत्, ते सर्व्वे पिष्टांशाः 'अवप्रुषः' प्रधानाहुतावनुपयुक्ताः, 'विप्रुषः' लेपाः, तान् सर्व्वान् 'संयजामि' सम्भूय वह्नौ प्रक्षिपामि। 'इदं हविः', 'विश्वे देवाः', सेवन्तां। किञ्च अस्मिन् 'यज्ञे', उलूखलादावनाश्लिष्टाः 'विप्रुषः', 'याः', 'बह्वयः', 'सन्ति', 'ताः सर्व्वाः', अपि 'अग्नौ', एव 'स्विष्टाः' सुष्ठु देवतोद्देशेन त्यक्ताः, 'सुहुताः' सुष्ठुप्रक्षिप्ताश्च यथा भवन्ति तथा 'जुहोमि'॥

(२५) अथादित्योपस्थानार्थाः षण्मन्त्राः, तत्र प्रथममाह। "उद्यन्नद्यमित्रमहः। सपत्नान् मे अनीनशः। दिवैनान् विद्युता जहि। निम्रोचन्नधरान् कृधि" ॥ २१ ॥ इति। हे 'मित्रमहः' अनुकूलतेजोयुक्तादित्य, त्वं 'उद्यन्' उदयं गच्छन्, 'अद्य' एवाद्धि, 'मे', 'सपत्नान्' शत्रून्, 'अनीनशः' नाशयत। तत्प्रकारमुच्यते, 'दिवा', 'विद्युता' विद्योतमानया तीक्ष्णया भासा, 'एनान्' शत्रून्, 'जहि' नाशय। अथ 'निम्रोचन्' अस्तं